

УДК: 796.417.2 (477)

Наталія Василівна Бачинська,
кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент кафедри фізичного виховання та спорту,
Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара,
просп. Гагаріна, 72, м. Дніпропетровськ, Україна

ІСТОРІЯ, ХАРАКТЕРИСТИКА, ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СПОРТИВНОЇ АКРОБАТИКИ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ ТА УКРАЇНІ

У статті здійснено аналіз особливостей історичного розвитку акробатики, надана їй коротка характеристика як складової частини системи фізичного виховання і виду спорту. Представлена класифікація парно-групових видів акробатики. Визначено сучасний стан і перспективи розвитку акробатики у Дніпропетровській області та Україні.

Ключові слова: акробатика, історія, правила, перспективи розвитку.

Постановка проблеми. Відомості про акробатику, яка спочатку була різновидом фізичних вправ, можна одержати із зображень на пам'ятниках, фресках, виробих побуту Стародавнього Єгипту, які датуються більш ніж двома століттями до нашої ери.

Слово «акробат» походить від грецького akrobateo (лізу вгору, ходжу навшпінках).

Акробатичні елементи були частиною ігор з биками, театралізованими виставами на честь завершення збирання врожаю в Стародавній Греції.

Бродячі артисти Стародавнього Риму, яких називали «циркуляторами», виконуючи акробатичні елементи, дресирування тварин, ходіння по канату, дали поштовх для виникнення циркового мистецтва.

Деякі заможні римляни тримали акробатів для особистих розваг. Є відомості про танець з акробатичними елементами на гончарному крузі, що обертається, який був дуже популярним в 420 р. до н.е.

Зустрічалися акробати, які виконували складні вправи на гнучкість, а також надскладні на жердині, яку тримали на лобі.

В Італії епохи Відродження з'явилися конкурси на побудову акробатичних пірамід – вони називалися конкурсами «живої архітектури».

Сенатом затверджувалися призи групам, які побудували найвищу піраміду. Документально підтверджені випадки побудови пірамід висотою 9 метрів.

В XIX ст. в західній Африці та південній Індії зустрічалися акробатичні вправи з биками. Професором Сфименко описані такі ігри у басків в 1913 році.

Акробатика мала великий успіх у населення Русі – вона була обов'язковою на розважальних видовищах. Майстерним виконанням акробатичних вправ славились давньоруські скоморохи, поодинокі виступи яких перетворились в групові.

Акробатичним вправам почали навчати майстри акробати, які з'явилися на початку XVII ст. в Росії.

Техніку акробатичних елементів для акробатів-професіоналів першим описав Тюккаро. В книзі «Акробатика і акробати», що була написана в XIX ст. Стрелі, теж описана техніка різних акробатичних елементів.

Акробатичні вправи стали невід'ємною частиною професійних циркових вистав у столичних цирках Європи XVIII ст.

В XIX ст. в буржуазні національні системи гімнастики стали включатися акробатичні вправи. Так почався розвиток двох ліній у акробатиці: спортивно-любительська і професійно-циркова.

Акробатичні вправи є ефективним засобом виховання і вдосконалення фізичних і морально-вольових якостей, необхідних у спорті, трудовій діяльності і побуті, а також являються незвичайними і видовищними.

Цим пояснюється швидкий розвиток акробатики і широке її використання в інших видах спорту [4, 6].

У 1900 р. в Петербурзі з'явилися акробатичні гуртки, а вже 1901 р. відбувся перший виступ акробатів-аматорів.

До Першої світової війни 1914 р. без таких виступів не обходився жоден великий спортивний вечір [2, 7, 8].

Артисти тривалий час їздили з гастрольями по багатьох містах і країнах, виступаючи тривалий час з одним номером, тому виникла необхідність розвитку вузької спеціалізації.

Місце різнобічних артистів зайняли віртуози в одному жанрі, а подекуди і в одному трюку. З'явилися самостійні види циркової акробатики, які культивуються в цирку і в наш час: плечова (вольтижна) темпова, силова, стрибова акробатика, акробатика на конях.

Почав розвиватися напрямок акробатики: акробатичні елементи почали включатися в гімнастику в Росії, виникли гуртки любителів акробатики, збільшувалась складність елементів, які переносяться з підлоги на снаряди.

В 1936 р. почали регулярно проходити Всесоюзні фізкультурні паради, які відіграли велику роль в популяризації спортивної акробатики. І тільки в 1938 р. керівником Всесоюзної секції Бондаревим А.К. зроблені перші правила змагань з акробатики і «перша класифікаційна програма».

Перші в світі Всесоюзні змагання з акробатики відбулися в 1939 р. в Москві. Жінки почали брати участь у змаганнях з акробатики з 1940 р., а з 1951 р. проходили юнацькі змагання.

Федерація спортивної акробатики СРСР з 1967 р. транслює міжнародні матчі по телебаченню, а з 1972 р. – міжнародні змагання на приз пам'яті Н. Волкова – льотчика-космонавта СРСР, почесного президента федерації.

В 1-ому Чемпіонаті світу, який відбувся у 1974 р. в Москві, взяли участь спортсмени Польщі, Великобританії, Болгарії, Угорщини, СРСР, ФРН, Швейцарії та США. Тринадцять радянських спортсменів стали чемпіонами.

Перші змагання на Кубок світу зі спортивної акробатики пройшли в 1975 р. в Швейцарії [2, 5, 7].

Як показав аналіз науково-методичної літератури, спортивна акробатика за останні 15-20 років зазнала значних змін, як у вдосконаленні технічної майстерності спортсменів, так і у внутрішній структурі її видів. Акробатичні стрибки на доріжці та батуті стали самостійними видами спорту (Малиновський С.К., 2003) [4].

Спортивна акробатика – це вид спорту, змагання у виконанні комплексів спеціальних фізичних вправ (стрибкових, силових, вільних та інших), пов'язаних з обертанням тіла з опорою і без опори, та збереженням рівноваги (балансування).

У програму змагань входять вправи жіночих, чоловічих, змішаних пар, акробатичні стрибки жінок і чоловіків, групові вправи жінок (трійки) і чоловіків (четвірки).

Партнери в групах або парах належать до однієї з вікових категорій: до 11 років, 12-14, 15-16, 17 і старше.

Спортсменами у кожному виді програми виконуються такі вправи: в стрибках – гладка вправа, яка включає сальто з поворотом не більше ніж на 180 градусів і гвинтова, яка включає сальто з поворотом не менше ніж на градусів 180 градусів.

В парних і групових вправах виконуються темпові, змішані і статичні (з балансуванням) вправи [1, 2, 3, 6].

Чоловічі акробатичні стрибки були включені в показові виступи на Олімпіадах 1996 і 2000 років.

Активну участь у розвитку спортивної акробатики в СРСР брали тренери і педагоги Р. Т. Трізін, С. Н. Кочергов, В. І. Леонов, В. Н. Бушуєв [2, 6, 8].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам і перспективам розвитку спортивної акробатики в Україні та Дніпропетровській області приділяється незначна увага. Упродовж десятиліть українська школа акробатики продовжує залишатися однією з провідних разом з акробатичними школами інших країн, проте відзначається тісне суперництво з боку представників таких країн, як Німеччина, Велика Британія, США, Франція, Канада, Росія.

У зв'язку з вищесказаним, можна констатувати, що питання, які розкривають перспективи розвитку спортивної акробатики в Дніпропетровській області та Україні є актуальними і важливими в теорії та методиці підготовки спортсменів. Це, на нашу думку, надалі може забезпечити досягнення видатних спортивних результатів вітчизняних акробатів.

Мета дослідження – встановити особливості історичного розвитку та надати загальну характеристику акробатики як складової частини системи фізичного виховання і виду спорту, зазначити перспективи її розвитку в Дніпропетровській області та Україні.

Методи дослідження: 1. Загальнонаукові методи теоретичного рівня: аналогія, аналіз, синтез, абстрагування, індукція. 2. Історичні методи (історико-логічний, конкретно-історичний, порівняно-історичний, ретроспективний). 3. Системно-функціональний аналіз.

Виклад основного матеріалу досліджень. Сьогодні парно-групову спортивну акробатику має у своїй структурі п'ять видів пар і груп. Всі вправи, які виконують спортсмени в парно-груповій акробатиці, класифікуються певним чином:

- вправи балансового характеру (статика),
- вправи вольтижного характеру (кидки),
- вправи темпового характеру,
- комбіновані вправи.

Таблиця 1

Види парно-групової акробатики

Види парної акробатики	Амплуа	Види групової акробатики	Амплуа
Чоловічі пари	Нижній	Жіночі групи	Нижня
	Верхній		Середня
Жіночі пари	Нижня		Верхня
	Верхня	Чоловічі групи	Нижній
Змішані пари	Нижній		Перший середній
	Верхня		Другий середній
			Верхній

Оскільки акробатика відноситься до складно-координаційних видів спорту, то для виконання вправ потрібен високий рівень прояву фізичних якостей, який пов'язаний з великим ризиком. Виконання обер-

тальних вправ потребує розвиненої вестибулярної стійкості, принаймні на рівні базового циклу.

Розвиток всіх цих якостей і здібностей стимулюється самими акробатичними вправами [2, 3, 7, 8].

Базові акробатичні елементи початкового етапу підрозділяються на три групи: одиночні, парні та пірамідні. Стрибкові і статичні елементи відносяться до групи особливих вправ. Ці елементи пов'язані з

виконанням повних і часткових обертань навколо вертикальної, фронтальної і передньо-задньої осей і збереженням рівноваги в певних позах.

Таблиця 2

Виконання рухових дій в парно-груповій акробатиці (змагальні вправи/композиції)

Спільно		Індивідуально	
Нижні партнери	Верхні партнери	Індивідуально нижні	Індивідуально верхні
Кидки	Зіскоки	Акробатичні стрибки	
Ловля	Обертання	Рівноваги	
Балансування	Льоти	Пози	
	Віси	Танцювальні хореографічні елементи	
	Упори		
	Рівноваги		

Із групи особливих вправ виділяються підгрупи вправ статичного (мости, стійки, шпагати, упори, рівноваги) і динамічного характеру (перекиди, перевороти, перекати, сальто).

В парних вправах відбувається чітка взаємодія двох акробатів.

Існують чоловічі, жіночі та змішані парні акробатичні вправи, які містять в собі балансування та вольтижні вправи. До балансування відносяться: 1) підтримки; 2) входи і наскоки; 3) стійки, упори, рівноваги; 4) переміщення партнерів.

До темпових вправ відносяться кидки та ловля партнера. Підкидні стрибки і зіскоки, входи стрибком і випадом, підтримки з фазою польоту без обертань і з обертаннями, напівперевороти і повороти, обертання і сальто являються основними видами вольтижних вправ.

При виконанні акробатичних вправ застосовуються різні способи відштовхувань нижнім і верхнім партнерами. Ці вправи виконуються з різним ступенем технічної і фізичної складності та психічної напруженості.

Трійки і четвірки виконують групові вправи, які включають елементи балансового і вольтижного характеру.

Основою пірамідних вправ є акробатичні стійки і підтримки, зміна «входів» і «сходів», переміщення учасників дає можливість будувати фігури різної складності та створює враження динамічності дійства [2, 6, 7].

Одними з найсильніших у всіх дисциплінах акробатики являються спортсмени Китаю та Росії. Фаворитом у чоловічих групових змаганнях є Великобританія.

Достойну конкуренцію на європейській арені їм складають українці, білоруси та португальці.

У Варні на Чемпіонаті Європи 2013 з акробатики серед юнаків, юніорів та дорослих абсолютні чемпіонки світу серед жінок українки Анастасія Мельниченко і Катерина Ситникова завоювали одну бронзову медаль у динамічній (темповій) програмі і одну – в багатоборстві. «Золото» і «срібло» у вправах і четверте місце у багатоборстві одержали Денис Ясинський та Інна Батуєва.

Повернувшись з 13 нагородами (2 золоті, 2 срібні, 9 бронзових), українські спортсмени вивели Україну у неофіційному медальному заліку в п'ятірку країн серед 26 команд-учасниць.

Виступаючи вперше на Чемпіонаті Європи, всі українські юнаки стали призерами.

Одним з престижних в Україні є традиційний турнір зі спортивної акробатики «Зірки над Бугом», який проводиться в Вінниці.

В ньому беруть участь збірні команди України, Росії, Білорусії, Молдови, Польщі, Нідерландів, Великобританії, Бельгії, Португалії, Казахстану, Азербайджану, Узбекистану, Ізраїлю.

Спортивний зал Вінницької бази акробатики має два помости, які відповідають сучасним вимогам, але із-за малої кількості трибун можливе проведення тільки деяких міжнародних турнірів, – серед них чемпіонат Європи.

Збірна України на найважливіших міжнародних змаганнях в останні роки тримається на високому рівні. На чемпіонаті Європи 2012 доросла команда посіла друге місце, юніорська – третє.

В рейтингу Всесвітніх ігор з неолімпійських видів спорту акробатика займає третє місце [7, 8].

На чемпіонаті світу 2014 р. у м. Лавелуа (Франція) у змаганнях брали участь спортсмени з 20 країн (близько 500 осіб). Організатором змагань виступила Міжнародна федерація спортивної акробатики. У віковій підгрупі 12–18 років змагалися спортсмени з України, Росії, Узбекистану, Польщі, Болгарії, Німеччини, Великобританії.

Спортсменки Білгород-Дністровської дитячо-юнацької спортивної школи Катерина Темнохунд і Анастасія Азарова (вікова категорія 12-18 років) вибороли друге місце. Тренери спортсменок: заслужений тренер України Сорочан Михайло і Ковзун Мирослава.

Призове III місце за підсумками змагань посіли одесити – вихованці комунальної дитячо-юнацької спортивної школи № 1 – Остапенко Владислав і Литвинець Христина (тренер-викладач О. А. Рошинець).

Серед юніорів на цьому чемпіонаті брали участь жіночі пари Назимова Ірина і Габелюк Вероніка, відома пара Богданова Елла і Вересова Анастасія (тренер Тетяна Ломаченко) виступали серед дорослих.

Третє місце посіли вихованці ДЮСШ № 1 м. Кривого Рогу (Дніпропетровська область) Горін Сергій, Набоков Андрій, Алексєєв Владислав (тренери-викладачі Сергій Послушний, Алла Саберзанова, Раїса Мамилова, хореограф Ірина Кладченко) [7, 8].

Спортивні школи зі спортивної акробатики Дніпропетровської області являються провідними в Україні. Відповідальною за акробатику в Дніпропетровській області являється Сєкліцька Лідія Миколаївна. За її тренерської кар'єри під її керівництвом було виховано 22 майстра спорту України. Вагомий внесок у розвиток спортивної акробатики (а також стрибків на батуті) Дніпропетровської області та України вніс Кальсін Дмитро Петрович – Почесний працівник фізичної культури і спорту.

Кальсін Д.П. виховав 63 майстра спорту СРСР та України.

З 2006 року по теперішній час тренерський тандем Сєкліцької Л.М. та Кальсіна Д.П. випустив багатьох призерів чемпіонатів України (Перехрест В'ячеслав, Єльфимова Анастасія, Фатєєва Аліна, Алєшнікова Карина, Ризон Надія та ін.).

У Дніпропетровську спортивна акробатика активно розвивається в КПНЗ МДЮСШ ДМР з опорних видів спорту. Також у фітнес клубах «Сонячний», «Феррум», «Графіт», «Арена».

В Україні серед дорослих акробатів в останні роки проводяться спеціальні кастинги, після них акробати можуть потрапити в відомі цирки світу (серед них – знаменитий канадський цирк «Дюсселі»).

Негласний договір з цим цирком, за словами головного тренера збірної команди України Л.Д. Голяка, діє уже багато років, але без дозволу головного тренера діючих спортсменів туди не беруть [7].

Згідно кастингу, спортсменів вводять в базу даних бажаючих працювати в циркових шоу, але виїжджають вони з України лише коли закінчують спортивну кар'єру.

Ще не було жодного випадку розірвання контракту, який підписують члени штатної збірної України.

На Заході працюють багато українських спортсменів. Так, заслужений майстер спорту з акробатичних стрибків, 43-річний Григорій Дученко давно виступає в цирку Орlando в США.

Кожен спортсмен має в майбутньому перспективу після закінчення спортивної кар'єри.

Спортивна акробатика має олімпійські перспективи, хоча включення її в програму Олімпійських ігор очікується вже багато років. Леонід Голяк вважає, що все залежить від Міжнародної федерації гімнастики: один із акробатичних видів буде включений в програму Олімпійських ігор тоді, коли гімнасти віддадуть акробатам один із своїх комплектів медалей, які на сьогодні вони розігрують (14) [8].

Висновки та перспективи подальших розробок в даному напрямку.

1. Спортивна акробатика має в програмі підготовки спортсменів великий арсенал фізичних вправ, що дає широку варіативність в організації командних дій.

2. Спортивна акробатика забезпечує індивідуалізацію фізичного розвитку в системі масового фізичного виховання, тому є одним з найбільш популярних серед молоді видів спорту.

3. У своєму розвитку спортивна акробатика досягла значних висот: підвищився динамізм і краса вправ, ускладнилася програма змагань. Тому деякі теоретичні та методичні підходи до процесу підготовки акробатів потребують значної корекції.

4. Як свідчить аналіз науково-методичної літератури, не всі види спорту в підготовці спортсменів достатньо оснащені передовими технологіями. В спортивній акробатиці теж актуальною є програма побудови багаторічного тренувального процесу.

5. Подальше дослідження планується проводити у напрямі вивчення особливостей побудови структури багаторічної підготовки в спортивній акробатиці на сучасному етапі.

Малиновский: автореф. дис... канд. пед. наук. – Хабаровск, 2003.

6. Решетин А.А. Методика обучения бросковым упражнениям в парной акробатике на этапе начальной специализированной подготовки: дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / А.А. Решетин. – Волгоград, 2009. – 195 с.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бачинська Н.В. Планування тренувальних навантажень в передзмагальному мезоциклі для акробатичних пар з урахуванням біологічних особливостей жіночого організму: дис... канд. наук. з фіз. вих. та спорту: спец. 24.00.01. – олімпійський і професійний спорт / Н.В. Бачинська. – Київ, 2006. – 299 с.

2. Болобан В.Н. Спортивная акробатика / В.Н. Болобан. – К.: Вища шк. Главное изд-во, 1988. – 168 с.

3. Гімнастична термінологія: навч. посібник / Ю.М. Салямін, І.А. Терещенко, С.П. Прокопюк, Т.М. Левчук. – К.: Олімп. література, 2010. – 144 с.: іл.

4. Малиновский С.К. Методика совершенствования специальной физической подготовки акробатов на этапе начальной спортивной специализации / С.К.

Малиновский: автореф. дис... канд. пед. наук. – Хабаровск, 2003.

5. Пиллюк Н.Н. Построение и реализация системы соревновательной деятельности акробатов высокой квалификации / Н.Н. Пиллюк / [Электронный ресурс]: дис... доктора пед.наук: 13.00.04. – М: РГБ, 2003 (из фондов Российской государственной библиотеки).

6. Решетин А.А. Методика обучения бросковым упражнениям в парной акробатике на этапе начальной специализированной подготовки: дисс. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / А.А. Решетин. – Волгоград, 2009. – 195 с.

7. История успехов украинской акробатики на международной арене: [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://www.forum.xsport.ua>.

8. Анонс 24-го Чемпионата мира по спортивной акробатике 2014 / [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://www.sportacrobaty.com>.

REFERENCES

1. Bachinskaya, N.V. (2006). Planuvannia trenuvannykh navantazhen v peredmahalnomu mezotsykli dlia akrobatychnykh par z urakhuvanniam biolohichnykh osoblyvostei zhinochoho orhanizmu [Planning the training loads in the precompetitive mesocycle for acrobatic pairs taking into account the biological characteristics of the female body]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

2. Boloban, V.N. (1988). *Sportivnaya akrobatika [Sport Acrobatics]*. Kyiv: Vyshcha shk. Hlavnoe izd-vo [in Russian].

3. Solemn, Y.M., Tereshchenko, I.A., Prokopuk, S. P. & Levchuk, T. M. (2010). *Himnastychna terminolohiia [Gymnastica terminology]*. Kyiv: Olimp. Literature [in Ukrainian].

4. Malinowski, S.K. (2003). Metodika sovershenstvovaniya spetsialnoy fizicheskoy podgotovki akrobatov na etape nachalnoy sportivnoy spetsializatsii [Methodology of improving special physical training of acrobats in primary sports specialization]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Khabarovsk. [in Russian].

5. Piluk, N.N. (2003). Postroenie i realizatsiya sistemy sorevnovatelnoy deyatelnosti akrobatov vysokoy kvalifikatsii [The design and implementation of a system of high qualification acrobats' competitive activity]. *Doctor's thesis*. Moscow: RGB. [in Russian].

6. Reshetin, A.A. (2009). Metodika obucheniya broskovym upravleniyam v parnoy akrobatike na etape nachalnoy spetsializirovannoy podgotovki [Methods of teaching throwing exercises in balancing in primary specialized training]. *Candidate's thesis*. Volgograd [in Russian].

7. *Istoriya uspekhev ukrainskoy akrobatiki na mezhdunarodnoy arene [The success story of the Ukrainian acrobatics in the international arena]*. Retrieved from: <http://www.forum.xsport.ua> [in Russian].

8. *Anons 24-go Chempionata mira po sportivnoy akrobatike 2014 [The announcement of the 24th world Championship sports acrobatics 2014]*. Retrieved from: <http://www.sportacrobaty.com> [in Russian].

*Наталія Васильевна Бачинская,
кандидат наук по физическому воспитанию и спорту, доцент кафедры физического воспитания и спорта,
Днепропетровский национальный университет им. О. Гончара,
просп. Гагарина, 72, г. Днепропетровск, Украина*

ИСТОРИЯ, ХАРАКТЕРИСТИКА, ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ СПОРТИВНОЙ АКРОБАТИКИ В ДНЕПРОПЕТРОВСКОЙ ОБЛАСТИ И УКРАИНЕ

Проблемам и перспективам развития спортивной акробатики в Украине и Днепропетровской области уделяется незначительное внимание. Десятилетиями украинская школа акробатики продолжает оставаться одной из ведущих вместе с акробатическими школами других стран, однако отмечается тесное соперничество со стороны представителей таких стран, как Германия, Великобритания, США, Франция, Канада, Россия. В связи с вышесказанным, можно констатировать, что вопросы, которые раскрывают перспективы развития спортивной акробатики в Днепропетровской области и Украине являются актуальными и важными в теории и методике подготовки спортсменов. Это, по нашему мнению, в дальнейшем может обеспечить достижение выдающихся спортивных результатов отечественных акробатов. В статье проведен анализ особенностей исторического развития акробатики, предоставлена краткая характеристика как составной части системы физического воспитания и вида спорта. Представлена классификация парно-групповых видов акробатики. Определено современное состояние и перспективы развития акробатики в Днепропетровской области и Украине. Спортивная акробатика имеет в программе подготовки спортсменов большой арсенал физических упражнений, дает широкую вариативность в организации командных действий. Спортивная акробатика обеспечивает индивидуализацию физического развития в системе массового физического воспитания, поэтому является одним из самых популярных среди молодежи видов спорта. В своем развитии спортивная акробатика достигла значительных высот: повысилась динамика и красота упражнений, усложнилась программа соревнований. Поэтому некоторые теоретические и методические подходы к процессу подготовки акробатов требуют значительной коррекции. Как свидетельствует анализ научно-методической литературы, не все виды спорта в подготовке спортсменов достаточно оснащены передовыми технологиями. В спортивной акробатике тоже актуальна программа построения многолетнего тренировочного процесса. Дальнейшее исследование планируется проводить в направлении изучения особенностей построения структуры многолетней подготовки в спортивной акробатике на современном этапе.

Ключевые слова: акробатика, история, правила, перспективы развития.

*Natalia Bachinska,
PhD in Physical Education and Sports (Candidate of Sciences), Associate Professor of Physical Education and
Sports Department, Oles Honchar Dnipropetrovsk National University,
72, Prospect Haharina, Dnipropetrovsk, Ukraine*

**HISTORY, CHARACTERISTICS, PROBLEMS AND PROSPECTS OF SPORTS
ACROBATICS DEVELOPMENT IN DNIPROPETROVSK REGION AND UKRAINE**

Problems and prospects of the development of sports acrobatics in Ukraine and Dnepropetrovsk region are given little attention. For decades, the Ukrainian school of acrobatics has been one of the leading among other acrobatic schools of different countries, but still there is a close competition with such countries as Germany, UK, USA, France, Canada, and Russia. In connection with the foregoing, we can say that the questions that reveal the prospects for the development of sports acrobatics in the Dnipropetrovsk region and Ukraine are relevant and important in the theory and methodology of training athletes. This, in our opinion, can provide achieving good sport results by our domestic acrobats in future years. The article analyzes the features of the historical development of acrobatics; its brief description is provided as an integral part of physical education and sports. The classification of pair-group types of acrobatics is presented. The author determines the current state and prospects of the development of acrobatics in the Dnipropetrovsk region and Ukraine. Sports acrobatics' training program provides a wide variety of physical exercises and has a great flexibility in the organization of team work. Sports acrobatics provides individualization of physical development in the system of mass physical education, it is therefore one of the most popular kind of sports among youth. Acrobatics has reached a high point of its development: dynamism and beauty of exercises have been increased; the program of competitions has become more complicated. That is why some of the theoretical and methodological approaches to the process of acrobats training require a significant adjustment. According to the analysis of scientific and methodical literature, it is obvious that not all kinds of sports in training athletes are well-equipped with advanced technologies. The program of developing a long-term training process in sports acrobatics is relevant as well. The further research is planned to be carried out in the direction of studying the characteristics of constructing the structure of long-term training in sports acrobatics at the present stage.

Keywords: acrobatics, history, rules, development prospects.

Рецензент: доктор медичних наук, професор О. П. Романчук

Подано до редакції 06.03.2015